

پیشکسوت علوم انسانی

دکتر ژاله آموزگار

زندگی‌نامه

ژاله آموزگار در سال ۱۳۱۸ در شهر خوی متولد شد. وی پس از اخذ مدرک دیپلم در سال ۱۳۳۵ برای ادامه تحصیل به دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تبریز می‌رود، در سال ۱۳۴۲ با کسب رتبه اول در دانشکده ادبیات آن دانشگاه به وی بورس تحصیلی تعلق گرفته و در دانشگاه سوربن مشغول به تحصیل می‌شود. رساله دکتری ایشان درباره ادبیات زردشتی در رشته فرهنگ و زبان‌های باستانی با عنوان «صد در نثر و صد در بندهش» با راهنمایی پروفسور پیر دو مناش به نگارش درآمد.

خانم دکتر آموزگار در سال ۱۳۴۷ به ایران برمی‌گردد و تا سال ۱۳۴۹ به عنوان پژوهشگر در بنیاد فرهنگ ایران مشغول به کار می‌شود. وی از سال ۱۳۴۹ به عنوان عضو هیئت علمی گروه فرهنگ و زبان‌های باستانی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران به تدریس و تحقیق مشغول بوده و در سال ۱۳۸۵ با درجه استادی بازنشسته شده و همچنان با دانشگاه تهران به همکاری علمی خود ادامه می‌دهد.

استاد ژاله آموزگار به زبان‌های فرانسه، انگلیسی، عربی و ترکی و در زبان‌های قدیم به زبان پهلوی و اوستایی تبحر دارد و به عنوان استاد مسلم زبان‌های ایرانی و ادبیات مزدیسنی شاگردان زیادی تربیت کرده‌اند. برگزیده جایزه کتاب سال جمهوری اسلامی (۱۳۶۹) جایزه کتاب برگزیده سال دانشگاه‌های کشور (۱۳۶۸)، تقدیرنامه رئیس بنیاد ایران‌شناسی (۱۳۸۱) بزرگداشت انجمن آثار و مفاخر فرهنگی (۱۳۸۲)، تقدیرنامه دانشگاه تهران (۱۳۸۲)، تقدیرنامه وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (۱۳۸۳)، جایزه کتاب فصل (۱۳۸۶)، جایزه لژیون دونور (نشان شوالیه) از وزارت فرهنگ فرانسه (۱۳۹۵) و جایزه سرو ایرانی (در زمینه میراث فرهنگی - ۱۳۹۵) در کارنامه دکتر آموزگار مشاهده می‌شود.

برخی از کتاب‌های ایشان که با همکاری مرحوم احمد تفضلی تألیف یا ترجمه شده است عبارتند از: «اسطوره زندگی زردشت»، «زبان پهلوی، ادبیات و دستور آن»، «کتاب پنجم دینکرد؛ آوانویسی، ترجمه، تعلیقات و واژه‌نامه، متن پهلوی»، ترجمه «نمونه‌های نخستین انسان و نخستین شهریار در تاریخ افسانه‌ای ایرانیان» و ترجمه «شناخت اساطیر ایران».

تألیف کتاب‌های «تاریخ اساطیری ایران»، «از گذشته‌های ایران» و «زبان، فرهنگ و اسطوره» و همچنین ترجمه و تحقیق «اردوایرف‌نامه؛ حرف‌نویسی، آوانویسی، ترجمه متن پهلوی، واژه‌نامه» از دیگر فعالیت‌های علمی خانم دکتر آموزگار است.

آثار علمی استاد ژاله آموزگار کمک فراوانی به شناخت هرچه بیشتر متون باستانی ایران زمین کرده و به‌عنوان مرجعی موثق، مورد استناد بسیاری از پژوهشگران این حوزه قرار گرفته است.

